



Praxis Avrea Qvotidianarvm Rervm Ecclesiastici Fori

In qua Variæ Iuridicæ Resolutiones ex approbatis traditionibus Doctorum,
atque diuersorum Tribunalium, præsertim Rotæ Romanæ, Decisionibus,
excerptæ, continentur; Opvs Qvatvor Partibvs Distinctvm

Continens Tertiam, & Quartam Partem: Quibus, hac nostra editione ab
innumeris mendis repurgata ...

Riccio, Giovanni Luigi

Venetiis, M.DC.LXXIV.

Praxis Præcedentiarvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98599](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98599)

punire posset, idem Concil. Tridentin. cit. sess. 25. de Reg. cap. 14. Et hoc casu posset Regularis deprehensus in delicto deduci ad carcerem Episcopi, & sumpta informatione super delicto, dummodo sine mora sumatur, remitti cum copia processus ad suum superiorem puniendus, cum præfixione termini ad puniendum, quod servatur in praxi Curia Neapol. Et emanavit Constit. Clem. 8. incip. Suscepti de anno 1595. 7. Kal. Mart.

Decimo visitari possunt ab Episcopo Monasteria Regularium commendata, in quibus non viget regularis observantia nulla præscriptione, privilegio, conservatorum deputatione obstante. Et si in eis viget observantia regularis, monere debet Episcopus eorum superiores, ut ipsi visitent, & corrigenda corrigant, qui si intra sex menses visitare neglexerint Episcopus ipse visitare posset, & corrigere nullo privilegio, aut appellatione obstante, idem Concil. sess. 21. cap. 8. de reform.

Vndecimo Monasteria, quæ generalibus capitulis non subsumunt, nec suos habent visitatores Regulares, si monita in Congregatione se se non redegerint in omnibus Episcopi iurisdictioni subiecta sunt, idem Concil. sess. 25. citat. cap. 8. de regular.

Duodecimo monasteria quævis, seu Ecclesiæ, locave regularium, curam animarum annexam habentia, quoad ipsam curam visitari debent ab Episcopo; itemque, & personarum curam huiusmodi habentes, siue sint sæculares, siue Regulares in omnibus curam ipsam concernentibus nulla exemptione se tueri possunt, quo minus visitentur, & corrigantur per Episcopum, idem Concil. cap. 7. sess. 7. de reform. & cap. 11. sess. 25. cit.

Particulariter autem Militum S. Ioannis Hierosolimitani, quos merito inter huiusmodi exemptorum seriem recensere possumus Ecclesiis, quibus cura animarum incumbit in concernentibus ipsam curam Ordinario subiectas esse, & ab eisdem visitari posse clarè patet ex rescripto Pij V. quod incipit exposcit, & infra die 22. Septembr. 1571.

Qui etiam dictam curam exerceant, siue sæculares, siue Regulares esse debeant, poni debent ad arbitrium superiorum ipsorum Regularium, non autem ad arbitrium Episcopi, nisi quod examinari, & approbari prius debent ab Episcopo antequam ponantur, quod declaratum fuisse a Sacra Congregat. Concil. refert Gonz. super 8. Caneel. glof. 5. n. 34. his verbis.

Petentibus lesuitis, an Parochia Toletana in Monasterium erecta, & vnita eorum collegio gubernari possit a deputato, ab ipsis modo sit approbatus ab Ordinario, Censuerunt posse.

Decimotertio idem deputati ad curam animarum in Ecclesijs Regularium ad Synodum Episcopi venire tenentur cit. Concil. sess. 24. capitulo secundo de reform.

Decimoquarto Beneficia, in quibus habent ius præsentandi, vel restituendi regulares, si intra debitum tempus beneficijs huiusmodi non prouiderint, collatio ipsorum deuoluatur ad episcopum clem. vn. de supplend. negl. Prælat. Rebuff. de deuolut. n. 37.

Decimoquinto Regulares idem subditi sunt Episcopo quoad confessiones personarum sæcularium, audiendas, ita quod illas audire non possunt, nisi prius fuerint approbati ab Episcopo, ad quod facit Constitutio Leon. Decimi supra citat. Et si habuerint approbationem huiusmodi adhuc non possunt absoluerè poenitentes ab excommunicatione lata ab homine, alioquin incurrunt ipso facto excommunicationem Papæ reseruatam, eandem excommunicationem, incurrunt, si administrant infirmo Eucharistiæ, vel extremæ vnctionis Sacramentum, vel benedicunt sponfos sine parochi licentia ex disposit. Clem. 1. de

Aloys. Ricc. Praxis, pars I 11.

privileg. vltra quod illis hæc etiam sunt prohibita dicta const. Leonina.

Decimosexto incurrunt Regulares excommunicationis sententiam si aliquid in concionibus, vel sermonibus alijs prædicent, quo populus à decimarum solutione abstrahatur Clement. cupientes de poenis.

Decimooctavo Regulares non debent suscipere ordines nisi ab Ordinario, ad quod videnda declaratio Clem. VIII. relata per Pialeg. in praxi episc. part. 2. tit. de Ordin.

Decimonono positionem primarij lapidis, consecrationem Ecclesiæ, Altaris, cæmeterij petere non debent, nisi ab ordinario. Nouum etiam Monasterium ædificare, seu fundare non possunt, nisi obtenta licentia ab Episcopo cit. Conc. sess. 25. cap. 5. de Regular. Quem autem modum tenere debeat Episcopus in concedenda huiusmodi licentia ordinauit Clem. VIII. in constit. sua, quæ incip. Quoniam ad institutionem die 23. Iulij 1603.

PRAXIS PRÆCEDENTIARVM.

RESOLVT. CCLXXVII.

- 1 In materia præcedentiæ, temporis antiquitas multum prodest.
- 2 Si posterior in data, prius suas literas præsentauerit nihilominus prior in data præfertur.
- 3 Gratia in beneficalibus titulum præstat.
- 4 Qui prius adeptus fuit possessionem Canonicatus debet præferri in procedendo, & ferendo suffragium.
- 5 In dignitatibus, & honoribus præfertur antiquior, nisi iunior excedat in aliquibus.
- 6 Senior non tam dicitur ætate, quam sapientia.

In materia præcedentiæ, temporis antiquitas multum prodest.

QUod in materia præcedentiæ, temporis prioritas multum prodest, patet ex notatis in cap. duo-bus, & cap. tibi qui gratiam de rescriptis in 6. Feder. de Senis const. 158. incip. vilo punct. num. 5. latè Vinc. de Franch. decil. 62. num. 1. & sequent.

Facit l. 1. de consilibus vbi glof. verb. anteire allegat. l. 1. c. de offic. Præf. Præf. lib. 12. l. 2. l. vnique C. de proxim. fac. serin. l. vlt. C. de Primicerio lib. 12. leg. 1. S. inter ff. de albo, scribendo Nouell. const. 26. de consular. l. sancimus 4. C. de consilibus ibi, & in adoranda nostra purpura, vel in consequendis cunctis consilium honoribus, & privilegijs ex anteriori tempore prouectionis ordinem sibi meruerint vindicandum l. 2. C. de Præf. Præf. ibi, sit igitur sedes prior ante prouectis, locus conspectior decernendi, loquendi que facultas antiquior, cui est splendor adepti Magistratus vetustior, l. 1. C. de præposit. Sacri cubiculi, Fabius de Anna dict. const. 42. num. 9. & sequente, & per totum ferè consilium. Ut meritò prior in data posteriori præferatur, ut in dictis iuribus, & cap. si a sede de præbendis, lib. 6. & pro regula tradit in beneficalibus. Imola in cap. in nostra de rescriptis. Rebuff. in practica beneficali in concordata, in forma mandati Apostolici verbo datum, & in repet. cap. nulla de concess. præb. vers. decimosexto, quaritur in fine, quod in tantum est verum, ut etiam si posterior in data prius suas præsentauerit literas, nihilominus prior in data præfertur, dict. cap. tibi, qui gratiam de rescriptis in 6. cap. eum, cui de præbendis, eodem lib. & DD. ibi Rebuff. glof. verb. datum. Dyn. in regula qui prior n. 1. de reg. iur. lib. 6. allegans cap. si pro te de rescriptis in 6. & plures in idem allegat Nauarr. consil. 10. de maiorit. & obed. num. 1.

M 4 Ethuic

Et huic casui quadrat regula dicta, quod prior in tempore sit potior in iure, cum gratia sit, quæ in beneficialibus titulum præstat, qui autem est prior titulus est preferendus in possessione beneficii, vt tradunt Dec. conf. 220. num. 1. Ioan. Bapt. Ferret. conf. 27. nu. 4. Menoch. de adipiscen. posses. remed. 6. num. 42.

Nec obstat Doctrina Ioan. Ignei in leg. 1. §. si cum omnes ff. de Senatusc. Syluan. qui per dictum capitul. duobus de rescriptis libro sexto tenet, quod dato concursu duorum habentium titulum eiusdem diei, & temporis, & conuenientibus simul in ademptione possessionis, locus est electioni, siue gratificationi Canonicorum, quibus rescriptum, seu mandatum dirigitur, quem text. in simili ponderauit Greg. Lopez in l. 2. tit. 15. p. 2. glos. 18. questione quinta, & in l. 9. titulo nono, parte 6. glos. 3. ad fin. Paul. de Castr. in l. si quis seruum §. 8. inter numero secundo, ff. de legat. 2. nam text. ille, & determinatio prædicta intelliguntur, quando essent pares in omnibus ipsi impetrantes, & ipsorum gratia eandem datam haberent, vt constat ex Greg. & Paul. vbi proximè, quod in dict. casu diuersum est, quia data gratia Doctoris Christophori Valenzuela est 3. Kalend. Maij, id est 29. Mensis Aprilis, & Doct. Petri Idibus Iunij hoc est 13. eius mensis die, ex diuersis autem non bene inferitur iuxta notissimas iuris, & dialecticæ regulas, l. vltima, ff. de calumn. leg. naturaliter, §. nihil commune leg. permisceri in princ. ff. de acquir. posses. leg. Papinianus exuli, ff. de minor. leg. scribit Quintus Mutius 36. in princ. leg. Quintus 29. §. 1. ff. de aur. & arg. legat. Cicero in topicis in argum. à differentia, vbi Boetius, & reliqui interpretes Hotoman. libro 1. dialecticæ institutionis, c. 24. & lib. 3. c. 23.

Sicuti qui prius possessionem Canonicatus fuit adeptus debet præferri in sedendo, & procedendo, ferendo suffragium, & similibus tradit Dominicus de S. Geminiano in cap. Isidorus 16. distin. Felyn. in rubr. de maiorit. & obedient. numero 3. Abbas in cap. 2. nu. 2. de his quæ sunt à maiori parte capituli. Io. Montanus dict. tract. de Author. magn. consilij num. 80. Cassan. d. par. 4. conf. 48. nam vt dixit Abb. d. num. 2. Canonici aut collegiati dicuntur inter alia maiores, aut minores respectu scientiæ, Fabius de Anna conf. 122. n. 5.

Similiter licet in dignitatibus, & honoribus præferatur antiquior l. fin. C. de Tyronibus lib. 12. l. semper ff. de iure immunit. cap. 1. de maiortate, & obedient. cap. statuimus 6. dicto capitulo Episcopi dist. 24. Boer. tituli. de custod. clauium num. 63. nisi iunior excedat in aliquibus Antiquiorem, Bartol. in Auth. de monachis §. ordinationem num. 4. vbi glos. verbo tempus, colligit argumentum pro Doctoribus iuuenibus, vt præferantur antiquioribus quando iuuenes sunt excellentiores sequitur Angel. ibi Roman. allegans glos. in l. 1. C. de annon. ciuilibus libro 11. Alex. numero 4. & 5. in l. cum quid ff. si cert. pet. vbi Iaf. Cassan. vbi supra par. 10. conf. 30. quia senior dicitur non tam ætate, quam sapientia auth. de Monachis §. fin. & alios allegans. Fabius de Anna conf. 40. n. 3. & sequenti.

RESOLVT. CCLXXVIII.

- 1 Doctoratus est dignitas multum considerabilis.
- 2 Doctores sunt quasi radij solis.
- 3 Doctores debent præferri militibus.
- 4 Doctor in iure Pontificio, præfertur Doctori iuris ciuilibus, & artium.
- 5 Graduatus præfertur non graduato.
- 6 Canonicus doctor præcedit alios canonicos non doctores.
- 7 Episcopus doctor præcedit eum, qui non est doctor.

In præcedendo habetur ratio Doctoratus,

Nam in præcedendo habenda sit ratio Doctoratus, videtur affirmatiue respondendum. Nam Doctoratus est dignitas multum considerabilis, Abbas, & Ioan. de Anan. in cap. quanto num. 1. de magistris, idem Abb. num. 15. in cap. proposuisti de probationibus. Ludon. Gomez in cap. statutum, num. 67. de rescriptis, lib. 6. Dec. conf. 161. num. 2. Bonus de Curti, tit. de nobilit. 3. p. num. 99. Azevedo in l. 2. tituli, decimo, lib. 8. recopul. num. 108. Angel. de Sanct. Ioanne, consil. 19. num. 10. & sequ. & est honor, Felyn. in cap. 2. de magistris, Io. Vinc. de Anna, allegat. 122. num. 3.

Sunt enim Doctores quasi radij Solis, cap. multi de poenitentia, distinctione secunda, & velut luminaria in Ecclesia Dei splendere dicuntur cap. 1. de reliquijs. Gabriel Saray in annotat. ad Matthesil. singul. 59. n. 4. cap. multi, distinctio secunda, §. si quis omnem prima, quæst. 7. Ludou. Roman. in sermone habito, in consil. Basilien. num. vigesimo quinto, & sequente.

Vnde Ioan. de Anan. in dict. cap. quanto, num. 5. de magistris, ait quod Doctores debent militibus præferri in sessionibus, processionibus, & alijs similibus actibus. Ioan. Montanus, vbi supra num. 93. maxime si sint Decretorum, siue Pontificij Iuris Doctores, quia Doctores artium, vel in iure ciuili præferuntur, vt tradit Anan. in rubr. de magistris, num. 22. Roman. conf. 333. num. 11.

Et quod in beneficialibus etiam si in data, & præsentatione sint æquales, qui concurrunt, debeat graduatus non graduato præferri, sunt regulæ Cancellariæ 16. Iunij 3. de concurrentibus super beneficio iuxta qualitatem, vbi Mandos. quæst. 12. à numero 1. Selua de benefic. 3. parte quæst. 15. num. 1. Rebuff. de priuileg. Scholasticorum, priuileg. 82. & latissime in concordata rubrica de collat. §. præfatique ordinarij.

Hinc est, quod Canonicus doctor præcedat in sedendo alios Canonicos determinat. Franc. de Aret. conf. 23. incip. in præsentia consultatione, num. decimo, versic. ad tertium, latè Mastril. decil. Siel. 130. pro quo facit, quod Episcopus, doctor præfertur Episcopo non Doctori, licet doctor sit posterior in tempore. Ioan. Andr. Georg. allegat. 35. num. tertio. Ioan. Francisc. de Ponte, consil. 14. num. 47. vt tradunt Dominicus de Sanct. Geminiano, & Cardin. Alexand. in dicto cap. Isidorus 16. distin. Andr. Barbat. conf. 57. incip. excussis, num. 30. col. 2. Cassan. dicto conf. 48. qui post Cosmam Cumier, ait dictas considerationes præcedentiæ, sine dubio habere locum in pluribus promotis eodem die, quo casu merita personarum debent attendi, per leg. primam, vbi Bartol. & Alexand. ff. de obsequijs præstandis, in prima questione de duobus Doctoribus eodem tempore factis, & confirmat cap. placuit 18. distin. & Ioan. Montanus allegat. tractat. de author. magn. conf. 55. & 62. Petr. Lesnaudier. in opusculo de Doctoribus, tertia parte, quæst. quarta, idem Ioann. Mantuan. num. 64. in terminis eorum, qui fuere eodem die promoti. Nauar. conf. 5. de maiorit. & obed. de Franchis, decil. 365. num. 5. de Ducibus eodem tempore creatis, quod attendantur, aliæ qualitates illorum, & latè idem decil. 144. per totam, & sic Episcopum Doctorem præcedere illum, qui non sit doctor, etiam prius promotum ex Geminiano. in cap. Isidorus 16. distinctione tradit Fabius de Anna conf. 122. num. sexto, & idem tenuerat conf. 40. num. 15.

RESO.

RESO.

RESOLVT. CCLXXIX.

- 1 Consuetudo assignat loca sedendi, & standi.
- 2 Barones penes regem debent sedere ordine consueto.
- 3 Consuetudo præcedendi inducitur decennio.
- 4 De iure canonico ad consuetudinem contrarius, requiritur spatium 40. annorum.
- 5 Consuetudo facti quæ idem est ac obseruantia, non requirit longum tempus.
- 6 Quando agitur possessorio vnus actus sufficit.
- 7 Vbi non est datus ordo in sedendo, attenditur quasi possessio.

In præcedentijs attenditur consuetudo.

Baldus in capitulo cum olim in 1. not. de consuetudine pro regula tradit quod consuetudo assignat loca sedendi, & standi, & non debet præpostari, de quo Ang. consil. 111. ordo consuetudinis vbi multa iura ad id allegat Innoc. in cap. 1. de maior. & obed. Menoch. latè conf. 51. num. 49. & seq. lib. 1. & consil. 126. num. 3. lib. 2. & nonissimè Elbertus Leoninus Germanus consil. 1. numer. 20. qui in casu præcedentiæ inter duces Florentiæ, & duces Ferrariæ consuluit.

Et idem Bald. in cap. 1. §. Marchio numer. 5. de his qui feu. dar. possunt dixit quod Barones penes Regem debent sedere ordine consueto, sequitur hæc omnia Felyn. in cap. statumimus de maior. & obed.

Hæc autem consuetudo siue sit præter ius, siue contra ius de iure Canonico inducitur Doct. in l. de quibus ff. de leg. & Surdus conf. 58. numer. 8. lib. 1. vbi multos allegat. De iure autem Canonico præter ius requiritur decennium contra ius, autem requiritur spatium quatuor annorum Felyn. in d. ca. statumimus col. 1. & 2. Abb. & alij in cap. fin. extra de consuet. vbi Rochus Curtius latissimè.

In casu nostro cum consuetudo sit præter ius vt infra dicetur, decennalis sufficit, & quod in hac materia præcedentiæ sufficiat consuetudo decennij, etiam de iure Canonico tradunt Aret. conf. 23. nu. 11. in 3. dub. Gramm. dec. 64. num. 34. & Franc. Marzar. consil. 26. num. 34. Qui consuluit etiam in casu præcedentiæ inter Duces Ferrariæ & Florentiæ; maxime quando q. est inter singulares personas de collegio, & non agitur contra totum collegium, siue vniuersitatem, quæ omnia clarius in casu nostro procedunt, in quo adeest consuetudo, ne dum decennalis, sed etiam tricennalis ex libris probata; Imo verius est, non esse necessariam consuetudinem iuris, sed tantum facti qualis est obseruantia quæ non requirit longum tempus, sed tantum sic fuisse aliquando obseruatum in certis actibus, quod iudicis arbitrio committitur, ita declarat Ant. de Butrio in cap. fin. col. mihi 22. vers. ex his dixit Nicolaus de Mattarellis n. 46. extra de consuetud. Aretin. conf. 11. col. fin. vers. sed tamen ex super abundanti Alex. conf. 36. in fine, & 107. col. ult. lib. 2. & Rochus Curtius in repet. d. cap. fin. & consuet. in rubr. num. 24. in 4. quæst. folio mihi 395. in paruis, & in glosa fin. in 3. Sectione num. 5. pag. 501. Dec. conf. 48. col. 1. vers. & in tali consuetudine; Quibus accedunt alij, quos recenset Rim. lun. consil. 257. num. 107. lib. 3. Pereira de renouat. emphyt. quæstio. 9. num. 17. fol. 68. Marcus Solon. de pace post multos in leg. Tauri l. 1. num. 101. 184. 211. 215. & ex antiquioribus latè Alber. in rubr. C. quæ sit longa consuet. num. 82. & seq.

Hæc autem locum sibi vendicarent, quando petitorio ageretur, quo casu consuetudo decennij requisita esset, vel obseruatiæ facti vt supra declaratum est, quando autem possessorio, tunc vnus actus possessionis attenditur, præsertim in iudicio summarijsimo

capit. cum Ecclesia Sutrina de causa posses. & propriet. vbi Pan. & alij. Andr. in cap. 1. §. similiter in ostenditijs de cap. Corradi in cap. 1. §. ille tamen col. 2. de controu. feud. apud par. term. in cap. 1. versic. duobus quid sit inuest. cumulat infinitos de præcedentiâ loquens Menoch. conf. 126. num. 6. vol. 2. & D. Genitor sing. 96. & alleg. 131. num. 1. vol. 2. quibus accedit Burlattus conf. 343. num. 74. lib. 4.

Et vltimus actus inspicitur d. c. cum Ecclesia tex. insignis in l. Item Mela §. sed si alimenta ff. de alim. & cib. legat. quem allegat Andr. in cap. 1. col. 2. de his qui feud. dar. poss.

Et secundum hanc quasi possessionem in materia præcedentiæ est iudicandum, Cardin. Zabarella conf. 62. col. 2. Corneus conf. 193. num. 11. vol. 2. Portius de Imola conf. 164. numer. 48. Menoch. consil. 51. num. 40. lib. 1. consil. 126. num. 6. lib. 2. & Burlattus consilio 344. num. 76. lib. 4.

Et adeo vera sunt suprascripta, quod in ipsis quasi possessio attenditur, quod vbi non est datus ordo in sedendo, melior est conditio possidentis: Auendannus in specie in tract. de exeq. mand. par. 1. cap. 19. n. 1. 6. vers. & vbi, qui allegat Bald. in l. per agrum C. de feruit. & aqua, & ibidem Auendannus dicit, quod primus occupator loci, vel sessionis est tuendus.

RESOLVT. CCLXXX.

- 1 Canonicus si est maior alio nobilitate vitæ, vel scientia, præcedit alium prius promotum.
- 2 In dignitatibus duplex ordo reperitur vnus prioritatis, alter maioritatis honoris.
- 3 Doctor iunior, qui habet aliquam dignitatem annexam, præfertur antiquiori.
- 4 Iunior habens maiorem dignitatem, debet votare prius quam senior.
- 5 Consiliarius qui interuenit vt Aduocatus non sedet in nouissimo loco, sed in illo, in quo sederet si non esset aduocatus, quia est dignitas inseparabilis.

In præcedentijs maior in dignitate præcedit antiquiorem in tempore.

IS, qui maiorem habet dignitatem, præfertur ei, qui illam dignitatem non habet, etiam quod ille sit prius promotus; hinc si vnus Canonicus est maior altero nobilitate vitæ, vel scientia, præcedit alium etiam prius promotum, Geminianus in cap. Episcopus col. 1. 17. dist. per glossam in c. Isidorus in vers. preponimus 16. Dicit quod non attenditur prioritas temporis, sed maioritas authoritatis, ad idem Archid. in cap. quoniam 17. dist. Dicens quod maior præponitur, licet tempore sit posterior, hinc idem Geminianus in dist. cap. Isidorus dicit quod Episcopus, qui est Doctor præcedit Episcopum non Doctorem, etiam prius promotum per glos. ibi refert hæc omnia Felyn. in rub. de maior. & obed. col. 1. num. 3. Ad idem Bald. in l. sed & milites ff. de excus. tutorum, quem sequitur Alex. in l. Centurio num. 14. ff. vulg. & pupill. vbi tradunt quod Comes, & Baro præfertur Comiti tantum. Pro qua opinione expendo text. insignem in l. vnicuique in princ. C. de proximis sacrorum scrin. lib. 12. vbi qui posteriori tempore in militiam sacrorum scriniorum admissus est posteriori loco sedere debet, nisi ex alijs suis meritis, & laboribus dignior eo, a quo tempore vincitur, iudicetur, etenim vt Ioannes de Platea inquit in l. 1. C. de consul. lib. 12. num. 1. in dignitatibus duplex ordo reperitur, vnus scilicet prioritatis temporis, alius verò maioritatis honoris.

Et licet senior præferatur alijs in electionibus, testimonijs, & alijs glos. & DD. in l. cum quid ff. si certum petat.

petatur per tex. in c. de quibus 20. dist. 1. semper ff. de iure immu. cum mille alijs similibus. Tamen erit aduertendum, quod seniores intelliguntur non tam attate, quam sapientia, & ceteris paribus, ista declarat Card. Alex. in d. c. de quibus Alex. & Dec. in d. l. cum quid idem Dec. conf. 161. & Cagnol. in eadem l. cum quid n. 40. qui allegat text. in §. fin. in auth. de Monachis ubi habetur præferri iuniorē in electione si constat ipsum meliorem esse, & concludit Cagnol. sententiam esse præferendam ceteris paribus, sed quid si iunior maiorem dignitatē haberet, esset senibus præferendus, allegat Alex. Socin. & Moder. Taurisenses ibi.

Hinc egregiè Alex. in ead. l. cum quid n. 70. inquit
3 quod Doctor iunior, qui habet aliquam dignitatem annexam, præferatur antiquiori, vt per eum ibi, & Purpur. n. 65. & generaliter, quod ordo, & antiquitas temporis præferatur ceteris paribus, secus si in posteriore addit alia qualitas excedens. Gem. in d. c. Isidorus & in d. c. Episcopus. Natta conf. 62. n. 55. qui n. 56. dicit quod non valet argumentum ab antiquitate propter accidentia quæ sunt maioris ponderis, istis addo in specie Menoch. d. conf. 126. n. 31. vol. 2. Bursat. conf. 615. num. 144. & 145. volum. 1.

Hinc solemniter Card. a Turrecr. in d. c. Episcopus 17. dist. omnes casus distinguendo pro regula tradit, quod primo loco præferatur, qui maior est ordine, & dignitate, sequitur Bursat. qui ipsum refert in d. conf. 343. n. 8. l. 4. Ex quibus tollitur id quod aduersarij allegant, quod seniores, prius votare debent, quia hoc non
4 procedit quando iunior maiorem dignitatem haberet. Tollitur etiam secundo hoc argumentum, quod illud intelligitur, nisi consuetudo vel statutum aliter disponat, ita in specie declarat Auend. in d. c. 19. fol. 118. col. 4. vers. & nisi statutum, imo quod votū prius dare debet qui dignior est, tradit optimè Card. Alex. in d. c. Episcopus 17. dist. Auend. d. c. 19. vers. votū autē dabit prius. Marzar. qui omnes allegat d. conf. 26. n. 9.

Et si dignior præcedit prius promotum, multo magis hoc erit, quando vno, eodemq; tempore dignior, & minus dignus assumpti sunt ad officium, siquidem præferatur, qui maiorem habet dignitatē: ita Loffred. in parafrafi ad And. in c. 1. §. omnes filijs si de feu. de fu. milit. fol. 34. col. 4. in princ. ubi allegat Alber. in l. fin. C. de off. præf. vrbis, idem in duobus Episcopis vna die Creatis tenet Boer. in tract. de auth. magni consilij num. 64. & in add. vers. dare prioritatem fol. mihi 905. in paruis, allegat inter alia tex. in l. generaliter §. spurios ff. de decur.

Et propterea D. Præf. digniss. de Franchis in dec. 138. par. 1. refert seruatum fuisse, quod quando Consiliarius interuenit in consilio vt Aduocatus non sedet in nouissimo loco, sed in eo loco, pro vt sederet si non esset Aduocatus, & ratio non est alia, nisi quia illa dignitas consiliariatus est inseparabilis, & in d. decif. allegat omnia quæ aduersarijs videbantur desumpta ex c. a collatione de appell. in 6. de quibus inferius dicitur, & nihilominus dicit bis fuisse sic obseruatum.

Item in decif. 365. par. 2. decidit, quod creatis duobus eadem die Duce Magdaloni, & Duce Boniani fuit Prælati Dux Magdaloni, quia tempore creationis erat Comes, allegat text. in l. 1. & 2. ff. de albo scrib. & in l. 1. C. de consult. lib. 12. & inter duos officiales vno die creatos fuit prælati, qui aliud officiū exercebat, item ille, qui prius fuerat doctoratus, item ille, qui actu exercebat aliud officiū eo tempore, licet alius iam illud exercuisset, quod tamen tunc temporis non gerebat, hos omnes casus decidit idem D. de Franchis decif. 144. prima parte.

RESOLVT. CCLXXXI.

1 Episcopus Canonicus, quando sedet in capitulo se-

- det in eo loco, qui ad se spectat vt Canonicus.
- 2 In actibus scholasticis, rector studij præcedit Episcopum in gymnasio existentem causa studiorum.
- 3 Consiliarius in collegio Doctorum, non præcedit antiquiores.
- 4 Episcopus consiliarius Principis in consilio tenebit locum, vt simplex consiliarius & an præcedet antiquiores de consilio.

In præcedentijs non habetur ratio personæ quæ sustinet vicem duorum.

AD decisionem dicti puncti facit id, quod dicit gl. Francus, & Gemin. in c. a collatione de appell. in 6. vbi quod Episcopus sedens, vt Canonicus in capitulo sedet in eo loco, qui ad se spectat inter canonicos, non in loco suo, vt Episcopus.

2 Hinc in actibus scholasticis rector studij præcedit Episcopum in Gymnasio causa studiorum existentem Gem. & Franchus ibidem Bolognin. in authen. habita n. 363. alias n. 190. & seq. ff. de offic. eius & in l. & si prætor num. 5. eod. tit.

3 Hinc etiam Consiliarius in collegio doctorum, non præcedit antiquiores collegiatos Purpur. dicit. n. 190. & in d. l. & si prætor n. 8. & Menoch. de Arbitr. in d. casu 68. nu. 23. & 24. Sic Episcopus consiliarius Principis in consilio tenebit locum vt simplex consiliarius, & non præcedet antiquiores de consilio D. de Franchis d. decif. 138. colum. 2. & Frecc. de subsecl. fol. 95. num. 58.

5 Et ratio decisionis est, quia dignitas est inseparabilis a personâ, & propterea, qui in dignitate est constitutus si adeptus est aliâ dignitatem non relinquit priorem, & ob id alteri habenti æqualem dignitatem præferri debet, cum prior erat maior, quâ secum habet annexam, licet in consilio interueniat ratione secundæ, ad quod in specie facit tex. in d. l. 1. C. de consul. lib. 12.

Idem clarè scribit Purpuratus in d. l. 1. n. 192. dum concludit, quod subscribit post Archidiaconum vel alium Præsidentem c. & iterum n. 197. dicens quod Episcopus consiliarius tenet locum vt alius similis consiliarius, & non præferatur illi, qui est plus eo in consilio, & sic præfecto Prætorio, sic clarè sentit, quod Episcopus sedet vt Canonicus ad finem vt præferatur Præsidi, qui est plus eo, non autem dicit Purpuratus, quod sedet in suo loco inter consiliarios, & nouissimè hanc eandem opinionem probauit eruditissimus D. Ioannes Franc. de Ponte in consil. 14. n. 50. & 65. vol. 1. post hæc scripta edito, qui etiam conf. 41. plura de obseruantia facti collegit: imo idem Purpuratus num. 194. præsupponit adesse aliquos D. Consiliarios, qui sedent ante alios collegiatos in Collegio studij, & in sacro consilio, dum Episcopus Bisignani fuisse creatus Regius consiliarius, non sedet in suo loco vt consiliarius, sed immediate post Præsidentem, siue Decanum secundum Abbatis opinionem.

RESOLVT. CCLXXXII.

- 1 Oriundus est præferendus non oriundo.
- 2 Minus nobilis si est ciuis, & de terra, præferatur magis nobili.
- 3 In Episcopatibus Burgenfi Palentino, & Calagunitano, beneficia conferuntur Originarijs.
- 4 Consultissimum esset, vt auctoritate Papæ, beneficia omnia efficerentur patrimonialia.

In præcedentijs habetur ratio ciuilitatis, seu originis.

1 **O**Riundus non oriundo est præferendus, vt passim probant regulæ Cancellariæ summorum Pontificum, & Quintilan. Mandol. ad regulam 161. de consil.

curf. fuper Benef. q. 39. n. 2. verſ. contrarium, & ſeqq. gloſ. in c. neminem verbo Ciuitatis 40. diſt. tenens potius eſſe præferendum clericum de ciuitate, quam extraneum Rocchus de Curte 40. diſt. in verbo honorificum q. 18. num. 45. & ſequen. Lambert. cod. tract. art. 4. q. 5. princ. 3. par. lib. 2. 10. Gutierrez conf. 2. nu. 23. Selua de Beneficijs 3. par. q. 25. Guillielm. Benedict. in c. Raynutus verbo & vxorem num. 482.

Si quidem, & ciuilia iura originarios præferunt exteris l. Diuus ff. de tutor. & Curat. datis ab his, vbi hoc procedit in tutela, & in prætura vrbana l. fi. C. de off. prætoris, & in publicis negotijs adminiſtrandis l. vnica C. ſi curialis relicta Ciuitate lib. 10. & in ſubventionibus, & elemofynis l. 2. vbi Bart. C. de annot. ciuilibus lib. 11. & in poſſeſſione a qua extranei remouentur probat l. vnica C. non licere habitat. metroc. lib. 11. latè Lucas de Penna in l. quicquid C. de omni. agr. defer. cod. lib. Mandof. vbi proximè n. 8. & 9. id iuris diuini maximis teſtimonijs probat Azeuedo in l. 14. tit. 3. lib. 1. recopil. num. 7. Sic Doct̃or ciuis præfertur forenſi ſecundum Romanum in l. ſi verò fallen- tia 14. ff. ſolut. matr. Felyn. in c. ſicut tuis verſ. in gloſ. 1. num. 1. de Simonia, Pro quibus facit gloſ. in l. apud eum in verbo poteſt. ff. de manumiffionibus. Boer. in addit. incipit, & etiam in tract. de author. magni conſilij. num. 93. & num. 54. verbo in Territorio vbi poſt Bart. in l. 1. C. de Alex. Primat. lib. 11. ait quod minus nobilis ſi eſt ciuis, & de terra præfertur magis Nobili, & idem procedit etiam ſi eſſet minus idoneus & forenſis eſſet magis idoneus, quia adhuc oriundus venit præferendus, per text. in l. in Eccleſijs C. de Epifc. & cler. gloſ. in d. c. neminem 40. diſt. Rebuff. tract. nominat. q. 9. num. 57. Alciat. de præſumpt. regul. 1. præſumpt. 37. num. 1. Ludou. Gomez in regula de idiomate q. 1. idem Rebuff. vbi proximè q. 21. numero 55. Ioan. Gutierrez dicto conf. 2. num. 24. Azeuedo vbi proximè n. 9. & 10. vnde non immerito (de Romanis ſentens) Cicero de Amicitia dixit Potiores ſunt Nobis ciues, quam Peregrini, quem referunt addit. ad Abbat. in c. ſi proponente 42. de ſcriptis, Mandof. d. num. 8. Menoch. de præſumpt. 2. tom. part. 2. præſumptione 12. num. 5. lib. 5. apud eos ſolis ciuibz honores patuere, neque alius decora atque inſignia dignitatis aſſequi potuit vique adeo vt quibus furtim hoc eſſent adepti recomperta horum gradum cum toto ciuitatis honore Papiæ lege amiſerint, quæ lex Papiæ de ciuitate appellatur, lataque fuit à Caio Papiſio Tribuno plebis Cotta, & Manlio Conſulibus; anno DCXXXIIII. vt peregrini Vrbe Romæ expellerentur, de qua poſt Ciceronem 3. offic. & in oratione pro Balbo, & Archia. Dio. lib. 37. tractat. Hoſtomanus Præteius, & Paulus Manutius, & Antonius Auguſtinus in libr. de legibus Romanis, cuius legis vim Marcum Perpennam expertum fuiſſe, Valerius Maximus teſtatur libr. 3. cap. 4. §. 5. his verbis.

Non paruus conſulatus rubor M. Perpenna vt pote qui Conſil. antequam Ciuis, cum interim cuius vita triumphauit, mors Papiæ lege damnata eſt, namque patrem eius nihil ad ſe pertinentia Ciuis Romani iura complexum Sabelli iudicio petiitum redire in priſtinas ſedes coegerunt, ita M. Perpennæ nomen adumbratum falſus conſulatus caliginis ſimile imperium aliena in Vrbe improbè peregrinatus eſt. Quibus verbis liquido conſtat Romæ honores, niſi ciuibz Romanis non patuiſſe, & eos, qui ciuitate priuati erant honorum etiam inſignia perdidiffe, vt bene Notauit Carolus Sigonius de antiquo iure Ciuium Romanorum capite 18. de iure honorum confirmat illud Suetonij in Claudio cap. 25. Ciuitatem Romanam vſurpantem in campo. Exquilino ſecuri percuffit, & quando in pretio fuerit habitum ius

ciuitatis Romanæ oſtendit idem Sueton. in Auguſto cap. 40. Liuiæ pro quodam tributario Galliæ roganti ciuitatem negauit, immunitatem obculit, affirmans ſe facilius paſſurum ſiſco detrahi aliquid, quam ciuitatis Romanæ vulgare honorem. Tribunusque ille, de quo actum Apoſtol. cap. 22. B. Paulo interrogauit. Dic mihi ſi tu Romanus es, at ille dixit, etiam, reſpondit Tribunus: Ego multa ſumma ciuitatem hanc conſequutus ſum optimè: Diuus Auguſtinus lib. 5. de Ciuitate Dei cap. 17. Bernard. Alderet. in lib. 1. originis linguæ Caſtellanæ cap. 4. pagina 29. Sueton. in Galba cap. 14. Vnde merito Ariſtotel. 3. politico- rum c. 1. dixit quod ciuis nulla magis alia re diſſinitur, quam participatione poteſtatis publicæ iudicandi, atque gerendi magiſtratus; ſequitur Simancas lib. 1. de Repub. cap. 13. num. 1.

Imò in beneficialibus maxima in conſideratione habetur, vt tradit Mandof. d. reg. Cancell. 16. q. 41. n. 3. Pro quo facit text. in c. nullus iuncta gloſa in verbo ciuitatis, in princ. diſt. 61. c. Sacrorum poſt principium 63. diſt. capit. hortamur. 61. diſt. c. fraternitatis de cler. non reſiden. Firman. in tract. de Epifcopo lib. 2. q. 48. Rocchus de Curte d. verbo honorificum num. 11. Selua de benef. 3. par. q. 26. Bernard. Diaz in præct. cap. 54. vbi Salzedo in eodem cap. à ſe nouiter edito.

Quæ ratio eſt vna ex alijs, quibus iuſtificatur laudabilis, & antiquiſſima conſuetudo Epifcopatus Calaguritani Burgenſis, & Palentini, vt beneficia Eccleſiaſtica ſolum Diſceſanis, & originarijs conferantur, nec contra hoc prouiſiones Apoſtolice admitrantur l. 21. cum duobus ſequentibus tit. 3. libr. 1. recopilat. de quibus poſt Azeuedum vbi tractat Couar. in præct. quæſt. cap. 36. numero 3. in medio, verſ. Olim in remedio, & num. 4. verſ. ſimiliter, & num. 19. verſ. eadem ratione, Nauar. in Manuali cap. 25. numero 116. & melius, latiusque ipſis Caſſadorus deciſ. 18. de præbend. Auend. in cap. prætorum par. 1. c. 1. numer. 32. verſ. Item ex eadem Quintilian. Mandof. in regula Cancellariæ de infirmis reſignantibus q. 15. num. 14. & ſeq. Ludou. Gomez in regula de non tollendo iure quæſt. q. 1. num. 10. Flamin. Parif. de reſignat. benef. lib. 12. q. 3. num. 12. & lib. 2. q. 12. num. 3. & lib. 4. q. 7. num. 4. Bernard. Diaz vbi proximè num. 11. & conſuliſſimum eſſet Republicæ vt autoritate Papæ beneficia cuiuſcumque Eccleſiæ patrimonialia efficerentur, vt ait Couar. in præct. quæſt. cap. 35. numer. 5. Ludou. Gomez in regula de Idiomate q. 1. Selua de Benef. 2. part. q. ult. & 3. par. q. 26. Flamin. Parif. d. q. 3. nu. 13. & Villar. de patronatu Calatimbij 3. par. in princ. n. 5. & 6. pro quibus faciunt, quæ tradit Guill. Duran. in tract. de modo generalis concilij celebrandi 3. part. rubrica de beneficijs Eccleſiaſticis verſ. poſſet Abb. in cap. ad Decorem de inſtitut.

Vnde in ſacro Concil. Trid. fuit merito conſultatum, vt omnia beneficia efficerentur patrimonialia, vt atteſtatur Dominicus de Soto libr. 3. de iuſt. & iure q. 7. art. 2. Flamin. Parif. vbi proximè num. 14. Couarr. d. num. 5. Rodriguez in ſumma part. 1. cap. 106. numer. 8. Villar. d. num. 6. Salzedo ad Bernard. Diaz d. c. 54. num. 7.

RESOLVT. CCLXXXIII.

- 1 Prior tempore potior eſt in iure.
- 2 Qui primo dignitatem, vel officium eſt aſſecutus reputatur dignior licet iunior ſit ætate.
- 3 Doct̃or qui primo accepit Doct̃oratum alijs præfertur.
- 4 Conſiliarius qui primo adeptus eſt poſſeſſionem officij præfertur ei qui primo habuit priuilegium.
- 5 Temporis prioritas facit gratiam meliorem.

6 Prior.

- 6 Prior in data præfertur posteriori etiam si posterior in data prius suas præsentauerit literas.
 7 Gratia in beneficialibus titulum præstat.
 8 Dato concursu duorum habentium titulum eiusdem diei, & temporis eis convenientibus simul in adeptione possessionis, locus est electioni, seu gratificationi Canonorum, quibus dirigitur rescriptum.

In præcedentijs habetur ratio prioris possessionis.

- V**igilare est iuris axioma, quod qui prior est tempore sit potior in iure, l. 1. l. potior ff. qui potiores in pignore habeantur Hugo Donnellus eodem tit. inserto in suo tractatu de pignoribus, cap. qui prior. 54. de reg. iur. in 6. capit. si pro te cap. tibi qui gratiam de rescript. cod. lib. Paul. Castr. conf. 37. num. 29. & conf. 40. num. 6. lib. 3. Dec. consil. 224. num. 1. & conf. 689. num. 1. & 2. Surdus tractat. de alimentis tit. 1. quæst. 94. num. 15. Afflict. decif. 305. num. 3. Gregor. Lopez glos. 4. in l. 9. & glos. 3. in l. 12. tit. 15. par. 1. Nauar. consilio 5. num. 2. de maiorit. & obedient.
- 2 Rursus, qui primo dignitatem, vel officium assequutus est, reputatur dignior. Licet iunior sit ætate c. fin. 17. distinct. cap. statuimus cum concordantibus notatis per glos. ibi verb. primum locum de maior. & obed. cap. ultim. 75. distinct. cap. Episcoporum 74. dict. l. 1. ff. de albo scribendo Celsar Vrsillus in additionibus ad Afflict. decif. Neapolit. 1. num. 13. Portius insit. de bonorum possels. num. 12. Rebuff. in tract. nominat. quæst. 21. num. 4. & 5.
- 3 Ideo Doctor qui primo accepit Doctoratum alijs præfertur, vt tradunt Hieronym. Gratus conf. 116. num. 5. vol. 2. Marin. Frecc. in suo tractat. de feud. tit. quis sit Dux num. 41. Celsar. Vrsill. vbi proxime num. 18. Ioan. Andr. in cap. signatiofe 5. de rescriptis libr. 6. Io. de Ligna. in cap. capitulum Sanctæ Crucis de rescriptis Franc. Marzarius conf. 26. num. 13.
- Similiter, quia Gratus vbi proxime num. 6. dicit esse firmam iuris regulam quod dignitatem prius adeptus præferatur alteri, qui posteriori loco eandem dignitatem fuit consequutus l. 1. ff. de albo. scribendo l. 3. C. de Tyrionibus lib. 12. l. fin. ff. de fid. instr. Bald. Bart. Alex. Iason. Soccin. & Dec. in l. cum quid ff. si certum petat. Curia Pisana lib. 2. num. 3. & 6. Ioan. Monta. de authorit. Magni consilij num. 8. & in Canonicijs quod prius recepti præcedant postea receptos post Inno. in c. statuimus vers. item nota de maioritate, & obedientia vbi Felyn. num. 5. Cephal. conf. 644. num. 5.
- Et in consiliarijs, aut officarijs Regijs, quod ille qui primo fuit adeptus possessionem officij præferatur ei, qui primo habuit privilegium, Marin. Frecc. libr. 2. de subfeudis versic. quis dicatur Dux num. 44. Marcho Anton. Surgen. lib. 1. de Neapol. Illust. cap. 27. num. 40. Franc. Becc. conf. 192. num. 3. tom. 2. cap. 1. vbi DD. de maiorit. & obedient. Bald. in cap. cum olim notab. 2. de consuetudine Ruyn. consil. 19. numer. 9. colum. 1. Cassan. in cathal. glor. mundi par. 4. consider. 17. versic. & non solum Boer. in addit. tractat. de authoritat. magni consil. nu. 81. & 133. Rebuff. in tractat. nominat. quæst. 21. num. 4. Rota decif. 2. de consuet. & in nouis vbi additio Paul. Emil. decif. 357. numer. 2. par. 2. Hyeronim. Gonzal. ad regul. 8. Cancellariæ de alternatiua mensium in præmio §. 3. num. 23. & sequent. Vincen. de Franch. dec. 144. num. 1. pragmat. 3. de offic. Sac. Conf. Regni Neapol. Platea in l. 1. C. de proposit. sacri cubiculi Io. Andr. Georg. allegat. 35. num. 18. & 29. l. 1. ff. de albo scribendo l. 1. C. de silentiar. tex. in l. vnicuique C. de proxim. Sacror. in l. comperimus 13. eod. tit. li. 12. lex agentibus 4. C. de princip. agen-

ti in rebus l. 4. C. de privileg. eorum qui in sacr. palat. milit. libr. 12.

- 5 Et ita temporis prioritas facit gratiam meliorem, non priorem, vt patet ex notatis in cap. Duob. & cap. tibi, qui gratiam de rescript. in sexto. Federicus de Senis conf. 158. incip. viso puncto num. 5. latè Vincentius de Franch. decif. 62. num. 1. & seqq. facit l. 1. C. de consulibus vbi glos. verbo Ante ire, allegat. l. 1. C. de offic. præf. Prat. lib. 12. l. 2. l. vnicuique C. de proxim. fac. Scrin. l. ult. C. de Primicerio lib. 12. l. 1. §. inter. ff. de albo scrib. Nouell. Conf. 62. consult. l. Sancimus 4. C. de consulib. ibi, & in adoranda nostra purpura, vel in consequendis cunctis consulum honoribus, & privilegijs, ex anteriori tempore prouentionis ordinem sibi met nouerint vindicandum l. 2. C. de præf. præf. ibi: sit igitur sedes prior ante prouectis, locus conspectior, decernendi, loquendique facultas antiquior, cui est splendor adepti magistratus vetustior l. 1. Cod. de Preposit. sacri cubiculi, Fabius de Anna dicto conf. 47. num. 9. & seqq. & per totum ferè consilium.
- 6 Vt merito prior in data, posteriori præferatur, vt in dictis iuribus & c. si a sede de præb. lib. 6. & pro Regula tradit in beneficialibus Imola in c. in nostra de rescriptis, Rebuff. in practica beneficiali in Concordata in forma mandati Apostolici, verbo datum, & in repet. cap. nulla de Concess. Præb. versic. 16. Quæritur in fine, Quod intantum est verum, vt etiam si posterior in data prius suas præsentauerit literas, nihilominus prior in data præferatur d. cap. tibi Qui gratiam de rescript. in 6. capit. cum cui de præb. eod. lib. & Doctores ibi.
- Rebuff. dicta glos. verbo datum, Dynus in Regula, qui prior num. 1. de reg. iur. lib. 6. Allegans capit. si pro te de rescript. in 6. & plures in idem allegat addit. ad Dyn. vbi proxime. Nanarr. conf. 10. de Maior. & obed. numer. 1. Et huic Casui quadrat Regula, supradicta. Quod prior in tempore sit potior in iure, cum gratia sit, quæ in beneficialibus titulum præstat qui autem est potior titulus est præferendus in possels. beneficii, vt tradunt Dec. consil. 220. numer. 1. Io. Bapt. Ferrett. conf. 27. num. 4. Menoc. de Adipiscen. possels. remed. 6. num. 42.
- Nec obstat Doctrina Ioan. Ignei in l. 1. §. Si cum omnes ff. de Senatufc. Syllan. qui per d. cap. duobus de rescriptis lib. 6. tenet. Quod dato concursu duorum habentium titulum eiusdem diei, & temporis, & convenientibus simul in adeptione possessionis, locus est electioni, seu gratificationi Canonorum. Quibus rescriptum, seu mandatum dirigitur, quem tex. in simili ponderauit Greg. Lopez in l. 2. tit. 15. par. 2. glosa 18. q. 5. & in l. 9. tit. 9. par. 6. glosa 3. ad finem, Paul. de Castr. in l. si quis tertium 8. §. si inter num. 2. ff. de legat. 2. nam tex. ille, & determinatio prædicta intelliguntur quando essent impetrantes pares in omnibus, & ipsorum gratiæ eandem datam haberent, vt constat ex Greg. & Paul.

PRAXIS PRÆSTANDI Alimenta à Beneficiato Patronis.

RESOLVT. CCLXXXIV.

- 1 Ecclesia tenetur præstare alimenta patrono egenti, & amplius procedere num. 2.
 2 Beneficianti debemus benefacere.
 3 Ecclesia dicitur mater pauperum.
 4 Ecclesia sciens patronum fame perire, si eum non subuenit tenetur de homicidio.
 5 Nihil interest, an occidat quis, vel mortis causam præbeat.

Patrono